

ATPAKAĻ UZ ĒĢIPTI

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jer. 40:7-16, Jer. 41.-43. nod., 2. Moz. 16:3, 4. Moz. 16:13, Jer. 44. nod.

ATMIŅAS PANTS:

“Lai Kungs mums ir patiess un uzticams liecinieks, ja mēs visu nedarīsim tā, kā caur tevi mums saka Kungs, tavs Dievs!” (Jer. 42:5)

Šīs nedēļas tēma aizved mūs līdz sāgas par pravieti Jeremiju beigām. Tomēr šīs nav beigas “un viņi dzīvoja laimīgi līdz mūža galam”. Vienā ziņā šīs nedēļas pētījumu un arī vienu daļu no Jeremijas grāmatas varētu apkopot, sakot, ka tas, ko mēs šeit redzam, ir paraugs žēlastības robežām. Tas ir, žēlastība neglābs tos, kas atsakās to pieņemt. Nav svarīgi, cik daudz Kungs ar viņiem runāja, piedāvājot viņiem glābšanu, aizsardzību, mieru un labklājību, visi, izņemot nelielo uzticīgo atlikumu, nonicināja un atraidīja Dieva piedāvājumu.

Un kā ar Jeremiju? Cilvēciski izskatījās, ka visa viņa dzīve un darbs bija veltīgs! “Raudošajam pravietim” bija daudz, par ko raudāt. Pat pēc tam, kad bija piepildījies viss, par ko viņš bija brīdinājis, ļaudis tik un tā pieķērās saviem grēkiem, pagānismam un dumpim, atklāti nepakļaujoties pravietim un nicinot viņam teikto Kunga Vārdu.

Mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem. Žēlastība ir žēlastība, jo tā ir dota tiem, kas to nav pelnījuši, jā. Bet tā netiek uzspiesta nevienam. Mums ir jābūt labprātīgiem to pieņemt.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 19. decembrī!

Politiskā anarhija

Kāds varbūt domā, ka ar pilsētas iznīcināšanu un pilnīgo babiloniešu sakāvi visi būs apguvuši mācību. Diemžēl ne visi, un drāma vēl nebija beigusies.

Izlasi Jer. 40:7-16! Kāda vēsts (atkal) tika dota ļaudīm? Kāda ir nozīme vārdam "atlikums", kas ir izmantots 11. pantā? _____

Neraugoties uz miera vēsti un pat dāvāto labklājību (sk. Jer. 40:12), ne visi bija apmierināti ar esošo stāvokli.

Izlasi Jer. 41. nodaļu! Kādas jaunas problēmas tagad piedzīvoja "atlikums"?

Lai gan nav minēts iemesls slepkavībai, fakts, ka to izdarīja kāds no "ķēniņa dzimuma un ķēniņa virsnieki" (Jer. 41:1), norāda, ka šie augstmaņi vēl joprojām nebija pieņēmuši domu, ka izredzētajai tautai ir jāpakļaujas Bābeles valdīšanai. Tā kā Gedaljāhu tronī bija iecēlis Bābeles ķēniņš (Jer. 40:5), šie ļaudis viņu varēja uzskatīt par nodevīgu marioneti, kas ir bijusi neuzticīga tautai un tāpēc to kopā ar viņa galmu bija jāiznīcina.

Kā teikts tālāk nodaļā, mēs varam redzēt, ka šis atlikums tagad piedzīvoja jaunus draudus: bailes no babiloniešiem, kas – varbūt nezinot sīkumos, kas bija noticis – gribēs atriebties par Gedaljāhu un Bābeles kareivju nāvi (sk. Jer. 41:3).

Ismaēla un viņa vīru grēki radīja bailes tiem, kam nebija nekā kopīga ar šiem grēkiem. Ko tam vajadzētu mums stāstīt par to, kā mēs ar savu nepaklausību varam radīt sāpes un ciešanas citiem, pat tiem, kam nav nekāda sakara ar mūsu grēkiem? _____

Meklējot dievišķu vadību

Izlasi Jer. 42. nodaļu! Kāda spēcīga vēsts šeit ir atrodama ne tikai viņiem, bet ikvienam, kas meklē Kunga vadību lūgšanā? _____

Nobijušies no babiloniešiem, ļaudis uzmeklēja Jeremiju un lūdza viņu lūgt par viņiem pēc dievišķas vadības. Tagad viņiem vajadzēja zināt, ka Jeremija patiešām ir Dieva pravietis, un tas, ko viņš teica, kad viņš runāja Kunga vārdā, patiešām notiks.

Viņi arī solīja darīt visu, ko Dievs viņiem pavēlēs darīt. To lasot, mēs redzam ļaudis, kas, šķiet, bija apguvuši savu mācību, kas ne tikai gribēja zināt, kāda ir Dieva griba, bet vēl svarīgāk – sekot tai. Vārdi "labi vai slikti, bet mēs klausīsim mūsu Kungu Dievu, pie kura mēs tevi sūtām, lai mums klātos labi, jo mēs klausīsim mūsu Kunga Dieva balsij!" (Jer. 42:6) bija spēcīga ticības apliecināšana. Pēc visa, kas bija noticis, tā tam arī vajadzēja būt.

Ievēro šeit paralēli ar Jeremijas agrāko vēsti: neuzticies svešām varām! Uzticieties Kungam, un Viņš liks tev uzplaukt un atbrīvos tevi, kad būs pienācis laiks. Glābšana nenāk no citurienes vai citiem. Svešie spēki jums nepalīdzēja iepriekš, un tie nepalīdzēs arī tagad.

Dievam bija viņi jābrīdina, jo Viņš zina viņu sirds tieksmi: Viņš zina, ka viņi domā par došanos atpakaļ uz Ēģipti (padomā par šeit ietverto simboliku), lai meklētu aizsardzību, ko viņi gribēja. Tā Kungs viņiem deva ļoti skaidras un īpašas pavēles to nedarīt, ka tāds ceļš viņus iznīcinās.

Atkal tāda galēja izvēle – izvēle, kas jāizdara ikvienam no mums: dzīvība un miers ticībā un paklausībā Jēzum vai ciešanas un nāve ticības un paklausības trūkuma dēļ. Nav svarīgi, ka apstākļi ir atšķirīgi, beigās jautājums ir tāds pats mums visiem. Atšķirībā no šiem cilvēkiem, mums vienmēr nav brīdinājumi, kas būtu doti īpaši mums un tik skaidri izteikti, bet tomēr mums ir doti tādi paši brīdinājumi.

Dzīvība vai nāve, svētība vai lāsts. Kāda veida izvēles tu izdari katru dienu – uz dzīvību vai uz nāvi? _____

Atgriešanās Ēģiptē

Ja tu neesi izlasījis uz priekšu, Jer. 42. nodaļa varētu būt ļoti aizraujoša. Ko darīs ļaudis? Vai viņi izies ticībā, kas atklājas paklausībā, un paliks Jūdā? Vai arī viņi pieļaus tās pašas kļūdas, ko pagātnē, un tā vietā, lai sekotu skaidrajam "tā saka Kungs", darīs to, ko viņi grib darīt, neraugoties uz Kunga skaidro brīdinājumu dažos pēdējos 42. nodaļas pantos par to, kas viņus sagaida, ja viņi dosies atpakaļ uz Ēģipti?

Izlasi Jer. 43:1-7! Ko viņi darīja? _____

Kad Dieva Vārds nesaskan ar mūsu nodomiem vai ilgām, mums ir nosliecē šaubīties par tā dievišķo izcelsmi. Līdzīgi ļaudīm un vadītājiem bija šaubas par Jeremiju. Acīmredzot Israēlā bija izmainījušies tikai apstākļi, bet cilvēki savā domāšanā un sirdīs bija palikuši tādi paši. Viņi atteicās no sava solījuma, uzbrūkot pravietiem Jeremijam. Tomēr viņi negribēja uzbrukt sirmajam Jeremijam tiešā veidā. Tāpēc viņi izteica pārmetumus Baruham, viņa draugam un dažreiz rakstvedim, un pavērsa viņu dusmas pret viņu, apgalvojot, ka viņš ir noskaņojis pravieti pret viņiem.

Izlasi 2. Moz. 16:3 un 4. Moz. 16:13! Kādas paralēles ir starp to, ko ļaudis teica Jeremijam un ko viņa priekšteči teica Mozum? _____

Cilvēka daba ir cilvēka daba, tā vienmēr meklē kādu, ko vainot savās problēmās, vienmēr meklē attaisnojumu darīt to, ko grib. Tādējādi, lai arī kāds bija iemesls, Baruks tika apvainots tajā, ka viņš ir gribējis, lai viņa tautieši mirst no babiloniešu rokas vai arī tiek aizvesti gūstā uz turieni. Jer. 43:1-7 nesaka, kāpēc ļaudis domāja, ka Baruks grib, lai tas tā notiek. Raksti arī nepaskaidro, kāpēc Israēla bērni domāja, ka Mozus grib, lai viņi mirst tuksnesī pēc tam, kad viņi bija atstājuši Ēģipti. Cilvēkiem emociju varā un kaislībās var nebūt veselīgs spriedums. Cik tāpēc ir svarīgi, ka mēs turam savas kaislības un emocijas pakļautībā Kungam!

Cik bieži mēs ļaujam emocijām un kaislībām aptumšot mūsu spriedumu vai pat ignorēt skaidro "tā saka Kungs"? Kā mēs varam pasargāt sevi, neļaujot emocijām un kaislībām pārņemt mūs? (Sk 2. Kor. 10:5.) _____

Aizvests gūstā

Izlasi Jer. 43:8-13! Ko Kungs ar Jeremijas starpniecību teica? _____

Tahpanhēsa bija pilsēta pie Ēģiptes ziemeļaustrumu robežas, kam bija nozīmīgi nocietinājumi un kur dzīvoja liels skaits jūdu kolonistu.

Šeit Kungs atkal grib, lai Jeremija parāda pravietojumu simboliski. Lai gan vārdi ir spēcīgi, dažreiz, kad kaut kas notiek reālajā dzīvē, kad tas notiek mūsu priekšā, domu var saprast vēl spēcīgāk.

Kā tieši Jeremijam bija jāaprok akmeņi pie faraona mājas ieejas, mums nav pateikts. Tomēr doma ir skaidra: pat varenie faraoni nelīdzinās Kungam, un Viņš piepildīs Savu vārdu tieši tā, kā Viņš to bija teicis. Bēgļi, kas domāja, ka viņi atradīs aizsardzību un drošību, dodoties uz Ēģipti, bija tikpat kļūdaini kā tie, kas, kā mēs redzējam agrāk, domāja, ka viņi var atrast aizsardzību un drošību, ja Ēģipte nāks pie viņiem (Jer. 37:7, 8). Ēģiptiešu dievi nevar palīdzēt, tie ir izkropļotas iztēles izdomājumi; šie dievi bija pagānu riebeklības, kas turēja ļaudis nožēlojamā neziņā par patiesību. Israēliešiem vajadzēja zināt, tāpat kā mums tagad vajag zināt, ka mūsu vienīgā patiesā aizsardzība un drošība ir paklausībā Kungam.

“Kad pašreizējā kļūst par daļu no mūsu reliģijas, mēs sapratīsim un darīsim Dieva gribu; jo mūsu acis būs svaidītas ar acu zālēm, tā ka mēs ieraudzīsim brīnišķīgas lietas Viņa likumā. Mēs redzēsim paklausības ceļu kā vienīgo drošības ceļu. Dievs prasa no cilvēkiem atbildību, kas ir proporcionāla patiesības gaismai, ko viņi ir sapratuši. Viņa likuma prasības ir taisnīgas un saprātīgas, un Viņš gaida, kad mēs Kristus žēlastībā šīs prasības piepildīsim.” (E. Vaita “The Review and Herald” 1890. gada 25. febr.)

Padomā arī par simbolismu tam, ka israēlieši devās atpakaļ uz Ēģipti savās ilgās atrast drošību. Cik ironiski! Kā mēs garīgā ziņā varam tikt kārdināti “doties atpakaļ uz Ēģipti”, lai atrastu to, ko mēs domājam, ka nav iesējams atrast pie Kunga? _____

Atklāts izaicinājums

Izlasi Jer. 44:1-10! Ko gūstekņi darīja Ēģiptē? _____

Ēģiptes gūstniecības laikā Jeremijam bija jāpiedzīvo tāda pati problēma, kāda viņam bija, kad viņš un viņa tauta dzīvoja Jūdā. Tajā laikā viņam bija jārunā ar vadītājiem; tagad viņam bija jārunā ar vienkāršo tautu, kas gūstniecībā darīja kaut ko no tiem pašiem grēkiem, kas viņiem bija atnesuši šo postu.

Kādu pārsteidzošu atbildi viņi dod Jeremijam, kad viņš viņus uzrunā? (Jer. 44:15-19) _____

Viņu sirds cietība un maldi, kas viņus bija pārņēmuši, ir pārsteidzoši. Pārsvārā viņi skatījās Jeremijam acīs un nostājās pretī viņam un tam, ko viņš runāja uz viņiem "Kunga vārdā".

Loģika bija vienkārša: agrīnajās dienās pirms Jošijāhu reformām, kad viņi bija dziļi iestiguši pagānu dievu pielūgsmē un pat kvēpināja "debesu ķēniņienei" un izlēja viņai dzeramos upurus, viņiem klājās labi. Viņi bija materiāli nodrošināti un dzīvoja drošībā. Tikai pēc Jošijāhu reformām (kas nāca par vēlu un bija negribētas) viņus piemeklēja posts. Tad kāpēc viņiem vajadzētu klausīties Jeremijā un viņa brīdinājumos?

Jeremijas atbilde (Jer. 44:20-30) bija: nē, jūs nesaprotat. Tieši tāpēc, ka jūs visas šīs lietas darījāt, pār jums nāca likstas. Vēl jaunāk, jūsu ietiepīgā atteikšanās mainīties nozīmē, ka nāks vēl lielākas likstas, un drošība, ko jūs gribējāt atrast Ēģiptē, ir meli un maldi tieši tāpat, kā pagānu dievi, ko jūs pielūdzat. Beigās jūs zināsiet, kas ir patiesība, bet būs par vēlu.

Tiem, kas iegrimuši grēkā un neticībā, šķiet, klājas ļoti labi, bet uzticīgi kristieši reizēm iet cauri lieliem pārbaudījumiem. Kā mēs tiekam galā ar šo realitāti? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Visā Jeremijas grāmatā, tāpat kā visā Bībelē, mēs atrodam jautājumu par labo un ļauno. Un kā kristieši mēs atšķiram labo no ļaunā, jo Dievs ir definējis šos jēdzienus daudzos dažādos veidos (sk., piemēram, Rom. 7:7, Mih. 6:8, Joz. 24:15, Mat. 22:37-39, 5. Moz. 12:8). Bet kā ir tad, ja cilvēks netic Dievam? Kā viņš var atšķirt labo no ļaunā? Ateistu autoram Semam Harisam ir ierosinājums. Viņš raksta grāmatā "The Moral Landscape", kurā viņš saka, ka labo un ļauno vajadzētu saprast tikai zinātniski. Tas ir, tāpat kā zinātne mums ir palīdzējusi saprast atšķirību starp spēcīgiem kodolspēkiem un vājiem kodolspēkiem, tai vajadzētu mums palīdzēt atšķirt labo no ļaunā, pareizo no nepareizā. Viņš pat prāto, ka zinātne kādu dienu varētu izārstēt ļaunumu. "Pārdomājiet, kas notiktu, ja mēs atklātu cilvēces ļaunuma dziedināšanas līdzekli. "Padomājiet, kas notiktu, ja mēs atrastu cilvēces ļaunuma dziedināšanas līdzekli. Iedomājies, piemēram, ka ikviena svarīga izmaiņa cilvēka smadzenēs varētu notikt lēti, nesāpīgi un droši. Psihopātijas dziedināšana būtu tiešā viedā ielikta uztura bagātinātājos, līdzīgi D vitamīnam. Ļaunums nav nekas vairāk kā uztura deficīts." ("The Moral Landscape" 109. lpp. Simon&Schuster Inc., Kindle Edition) Lielākajai daļai zinātnieku, pat tiem, kas netic Dievam, ir problēma noticēt, ka zinātne var atrisināt šīs problēmas. Ja tu tomēr netici Dievam, kur tu vēl vari atrast šos risinājumus?

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. "Viss ir atkarīgs no tā, kā mēs pieņemam Kunga nosacījumus." (E. Vaita "Izmeklētas vēstis" 1. sēj. 118. lpp.) Kāpēc ir kļūda pieņemt, ka glābšanai nav nosacījumu? Nosacījumi nav tas pats, kas darbi vai kaut kas, kas ir mūsu nopelns Dieva priekšā. Kā mēs varam iemācīties atšķirt viltus mācību par glābšanu ar darbiem (burta kalpību) un viltus mācību, ka glābšana ir bez nosacījumiem (lētā žēlastība)?

---

2. Pārdomājiet vairāk sarežģīto jautājumu ceturtdienas tēmas beigās. Kāds teiktu: "Es neticu Jēzum, es pat neticu Dievam, un tomēr paskaties, cik labi man dzīvē klājas. Patiesībā es teiktu, ka mana dzīve ir labāka nekā tavējā. Bet tu esi kristietis!" Kā tu atbildētu?
